

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥

સતી અનસૂયા

(દત્તાત્રેય પ્રાકટ્ય)

નાટકનાં ગાયનો.

મોરખી આર્ય સુબોધ નાટક મંડળી મારે
રચનાર

સ્વ. મૂલજીભાઈ આશારામ ઓઝા./
પ્રસિદ્ધ કરનાર

પ્રેમીલાલ મૂલજીભાઈ ઓઝા.

પ્રીન્સેસ થીયેટર રોશનરોડ સુરત.

(મોરખી આં સુ નાટક મંડળીના માલિક.)

આવૃત્તિ ૮ મી પ્રત પાંચ હજાર.

(અન્ય સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કર્તાએ રજીસ્ટર કરાવી
સ્વાધીન રાખ્યા છે. મારે તેમની રજા સિવાય કોઈએ
છાપવું છપાવવું કે બજાવવું નહિ.)

આ પુસ્તક શા. ખુ. અ.ના ધી સુરત જૈન એ. પ્રી. પ્રેસમાં
પ્રભુશંકર નરભેરામ વ્યાસે છાપ્યું છે. ખપાટીઆ ચકલા સુરત,

સંવત ૧૯૭૬,

સને ૧૯૨૦.

મૂલ્ય ત્રણ આના.

નામદાર ગાયકવાડ સરકારના કેળવણી આંદોલન મંત્રીના આદેશાનુસાર
લાયબ્રેરી માટે મંજૂર હોય તેવી કૌપીરાઈટ-રંગીત

સતી અનસૂયા

નાટકની પ્રવેશવાર હંક હકીકત.

અંક પહેલો.

મંગલાચરણ—આર્ય ધર્માનુસાર સ્ત્રીઓનાં કર્તવ્યને જાણવાની જરૂરસાવાળી આર્ય બાળાઓને ઉપદેશ.

પ્રવેશ ૧ લો—સો વર્ષના ભયંકર દુષ્કાળના સમયમાં, અરણ્યને વિષે પતિને માટે જળની શોધમાં નીકળી પડેલાં મહાસતી અનસૂયાનો, સ્વર્ગીય સુખ ભોગવવાની લાલસાથી તપ કરતી નર્મદા નામની બ્રાહ્મણ કન્યા સાથે મેળાપ. સતીના સતીત્વપ્રભાવથી બાગીરથીનું પ્રાકટમ; અનસૂયાના આશીર્વાદથી દેવી વિમાનમાં બેસી નર્મદાનું સંદેહે સ્વર્ગમાં જવું.

પ્ર૦ ૨ જો—પોતાને માટે જળની શોધમાં ગયેલાં સતીની વાટ જોના તૃપાતુર થયેલા મહર્ષિ અત્રિ પાસે અનસૂયાનું જળ લઈને આવવું. જળપાન કરાવ્યા બાદ સતીનું પતિસેવામાં તક્ષીન થવું; મુનિવર નારદનું આગમન; સતીપ્રશંસા. સંત મંડળ સાથે શ્રીમદ્રિનાથની યાત્રાએ જતા માંડવ્ય ઋષિનો સમાગમ.

પ્ર૦ ૩ જો—નંદન વનમાં વિહારાર્થે આવેલાં લક્ષ્મી, સાવિત્રી તથા પાર્વતીની દાસીઓનો માંહે. માંહે સંવાદ. આકાશ માર્ગે ગમન કરતી નર્મદાના વાણીવિલાસથી રંગમાં લાંગ. અનસૂયાના સતીત્વની છબી; મદનરાજની મદદ લઈ સતીના સતીત્વની કસોટી કરવાનો નિશ્ચય.

પ્ર૦ ૪ થો—વશીકરણ મંત્રથી ધણીને વશ કરવા જતાં પોતે જ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિદિ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૮૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨-૧૮૧ ૨૦૨૨૫૧

વિષય ૬ - ૨-૪

(૩)

સપ્તાર્ધ ગએલી સ્ત્રીની દુર્દશા, શિવમંદિરમાંથી નીકળતાં અનસૂયાના આશીર્વાદથી દુઃખી સ્ત્રીનું દુઃખમુક્ત થવું; સતીના સમાગમમાં આવતા સ્ત્રીમંડળને પતિને વશ કરવાનું સહેલું વશીકરણ શિક્ષણ. બદિનાથ જવાને તૈયાર થએલા મદરિં અત્રિનું સતી પાસે વિદાયગીરી માગવા આવવું.
પ્ર૦ ૫ મો-ગૃહસ્થાશ્રમનો અનુભવ લેવા પરણેલા, આત્રના એક શિષ્ય અનુભવાનંદનો કડવી સાથે ગૃહસંસાર; પુણ્યની દુર્ગતી તથા ભવની ભવાષ.

પ્ર૦ ૬ મો-અનસૂયાના સતીત્વની કસોટી કરવા માટે લક્ષ્મી સાવિત્રી તથા પાર્વતીનું, અસરાઓ તથા કામને લક્ષ્ય રૂપા વેષે આશ્રમમાં આવવું; વસંતોત્સવ. પતિની ગેરહાજરીમાં ગૃહિણી તરીકે અર્થ સ્ત્રીઓનું કર્તવ્ય, આર્ય સંસારમાં સ્ત્રીઓના અધિકાર વિષે પ્રત્યેક; સતીત્વની કસોટી કરવા અત્રિના વેષમાં આવેલા મદનનો પરાજય.

પ્ર૦ ૭ મો-રાજના મહેલમાં ધ્યેયી ચોરીની તપાસ કરતા સિપાહીઓની અધાધુવી; છાંડે ચઢ્યો તે ચોર; કૌશિક નામના આધજા બ્રાહ્મણની ઝડપી.

પ્ર૦ ૮ મો-સ્વર્ગમાં ઇદ્રાદિક દેવતાઓની સભા, અનસૂયાના આશીર્વાદથી સ્વર્ગમાં આવેલી નર્મદાનું સંબ્રમમાં પડવું; દેવતાઓનો ખુલાસો. કિત્તિ માર્ગ દર્શનને માટે નર્મદાની પ્રાર્થના, નારદની સલાહથી નર્મદાનું પાછું મૃત્યુલોકમાં જવું; મહાસતી અનસૂયાનું યજ્ઞોગાન. વિષ્ણુ અને નારદની માર્મિક જ્ઞાનગોષ્ઠિ; પુષ્પાંજલિ.

અંક બીજો.

પ્ર૦ ૧ લો-રાજના મહેલમાં ચોરી કરી નારી આવેલા ચોરીની ભાગના સંબંધમાં ભાંજગડ, પગલું ખોળતા સિપાહીઓ આવી પહોંચ.

વાથી સમાધિસ્થ થએલા માંડવ્ય ઋષિ પાસે ચોરીનો માલ મૂકી ચોરોનું નાસ્તી જવું; મુદા માલ સહિત ચોર પકડાયેલો જાણી ખુશી થતા સિપાહીઓનું માંડવ્યને એવી જ સ્થિતિમાં ઉપાડી ચાલતા થવું.

પ્ર૦ ૨ જો-પતિસેવાના અભાવે સ્વર્ગમાંથી પાછી આવી, (કૌશિક) સૂરદાસને પોતાના પતિતરીકે સ્વીકારી તેની સેવા કરતી નર્મદાની મસ્કરી હઠા કરતી સરખી વપતી સખીઓને સૂરદાસનો હાજર જવાખ; તીર્થયાત્રા કરવાની પોતાની ઠગ્ગાને નર્મદા અનુરૂણ થવાથી સૂરદાસનું પ્રસન્ન થવું.

પ્ર૦ ૩ જો-ચોર જાણી પકડી આણેલા સમાધિસ્થ માંડવ્યને સૂણી ઉપર ચઢાવવાની તૈયારી કરતાં સૂણીના મૂળમાંથી ધર્મેનું પ્રકટ થવું. માંડવ્ય જાગૃત થતાં, પોતે બાળયેષ્ટામાં કરેલી જીવહિંસાને માટે આવી ક્ષિત્તા પામવાથી ઉશ્કેરાઇ જવું; માંડવ્યના મનનું સમાધાન કરી ધર્મરાજનું અંતર્ધાન થવું; યાત્રાએ નીકળેલાં સૂરદાસ તથા નર્મદાનું પાછલી રાત્રે ત્યાં આગળ થઇને જવાનું થતાં, માર્ગમાં દુઃખદ સ્થિતિમાં પડેલા માંડવ્યને સૂરદાસના પગનો અન્નજાતો સ્પર્શ થવાથી શાપ આપવો; સૂર્યોદય થતાંની સાથે પોતાના પતિનું મૃત્યુ થશે એવી બ્હીકથી નર્મદાનું ભયભીત થવું, પતિસેવાના પ્રભાવથી સૂર્યોદય અટકાવી રાખવાની યોજના; સતીના શાપથી માંડવ્યના તપોબળનું નાશ થવું.

પ્ર૦ ૪ થો-સૂર્યોદય અટક્યાનું કારણ શોધવા મળેલી રાજાની ખાનગી કચેરીમાં માંડવ્યનું આવવું, પોતે કરેલા સાદસ માટે માંડવ્યને પશ્ચાત્તાપ થવો; નર્મદાના શાપ નિવારણાર્થે પુરોહિતની સલાહથી સર્વનું અનસૂયા પાસે જવું.

પ્ર૦ ૫ મો-કડવા સ્વભાવની કડવી સ્ત્રીથી કંટાળી અનુભવાનું-હનું ધરમાંથી ચાલી નીકળવું.

પ્ર૦ ૬ મો-સહિનાં કલ્યાણાર્થે સૂર્યને શાપમુકત કરવાની નમંદાને ભક્તિમણિ, અનસૂયાના સતીત્વ બળથી કૌશિકનું સજીવન થવું તથા સરદાસ મટી દેખતાં થવું; જન્મમાં નેત્રરત્નની પ્રાપ્તિથી અપૂર્વ આનંદ.

પ્ર૦ ૭ મો-કંથ વિનાની કામિનીને વ્યવહારની વિટંબણા, હાથનાં કયાં હેથે વાગવાથી કડવીનું પયરમાં જવું.

પ્ર૦ ૮ મો-પોતાની કુંવરીને સતીની શિષ્યા બનાવવાના ઉદ્દેશથી મહાસતી અનસૂયાની રાજ્યભુવનમાં પધૂરામણી; બાળાઓના શિક્ષણ સંબંધી તથા રાજ્યધર્મ સંબંધી રાગને અમૂલ્ય સૂચના.

પ્ર૦ ૯ મો-સતીના સતીત્વનો ચમત્કાર અક્ષય પાત્રના પ્રભાવથી સૈન્યને ઇચ્છાભોજન; ધણીને ધમકાવતી ધણીઆણીને નમદાનો બોધ.

પ્ર૦ ૧૦ મો-અહ્માંડનો અહ્મતાદ, સતી અનસૂયાની પુનઃ પ્રસંશા થવાથી પોતાના સ્વામી દ્વારા તેના સતીત્વની કસોટી કરાવવાની સ્વર્ગની સુંદરીઓની યોજના. દૈવેચ્છાથી યોજનામાં ફ-તેહમાં થવું.

પ્ર૦ ૧૧ મો-પતિને પ્રતિકૂળ સ્ત્રીઓની અધોગતિ; સતીના સતીત્વની કસોટી કરવા અતિ ચતુરે આવેલા દેવતાઓનો અતિથિસ્તકાર.

પ્ર૦ ૧૨ મો-મહર્ષિ અત્રિના આશ્રમમાં માંદા અનુભવાનંદની માવજત; કડવી તથા અનુભવાનંદનો ઘણા વર્ષે અકરમાત મેળાપ.

પ્ર૦ ૧૩ મો-યોગી રૂપે આશ્રમમાં આવેલા અહ્મતા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વરની અયોગ્ય માગણી, અતિથિની ઇચ્છા મુજબ ભિક્ષા દેવાના વચનથી બંધાએલી સતીનું ધર્મ સંકટમાં આવી પડવું; પતિસેવાના પ્રભાવથી ત્રણે દેવતાઓનું છ છ માસના બાળક બની જવું.

અંક ત્રીજો.

પ્ર૦ ૧ લો-ત્રિગુણાત્મક પ્રભુના પ્રાકટ્યથી ઈર્ષામનનું ડોલવું; મુનિ-વર નારદની લલામણથી દેવતાઓનું અનસૂયાના આશ્રમ તરફ જવું.

પ્ર૦ ૨ જો-સતીના સતીત્વની કસોટી કરવા મોકલેલા પોતાના પતિની રાહ જોતાં લક્ષ્મી, સાવિત્રી તથા પાર્વતીના પશ્ચાત્તાપ અનસૂયાના સતીત્વગળથી દેવતાઓની સ્ત્રીઓનો પરાજય.

પ્ર૦ ૩ જો-અનસૂયાના આશ્રમમાં બાળરૂપે પારણામાં જુદા ત્રિગુણાત્મક પ્રભુનો બાળલીલા; લક્ષ્મી, સાવિત્રી તથા પાર્વતીનું અતિથિરૂપે આવવું.

પ્ર૦ ૪ થો-બ્રહ્માશ્રમમાં તપ કરતા મહર્ષિ અત્રિને બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વરના બાળક રૂપે પ્રાકટ્ય વિષે નારદદ્વારા સમાચાર મળવાથી પોતાના આશ્રમ તરફ જવું.

પ્ર૦ ૫ મો-બાળ પ્રભુનાં દર્શનાથે આવેલા ઈર્ષાદિક દેવતાઓનું નર્મદાને જોઈ આશ્ચર્યચકિત થવું.

પ્ર૦ ૬ ઠો-લક્ષ્મી, સાવિત્રી તથા પાર્વતીની માગણીનો સ્વીકાર; ત્રણે દેવતાઓનું પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં આવવું, સતીને આશીર્વાદ; દત્તાત્રેયનું પ્રાકટ્ય અને નાટ્યની સમાપ્તિ.

પાત્રો

અત્રિ.....સહ્યાદ્રિ પર્વત ઉપર વસનાર એક મહર્ષિ
નારક.....અહ્માના પુત્ર, સર્વ મુનિઓમાં શ્રેષ્ઠ મુનિ.
માંડવ્ય.....એક તપસ્વી.
કૌશિક .... ..એક ગરીબ સુરદાસ બ્રાહ્મણ.

અક્ષા
વિષ્ણુ
મહેશ્વર } .....જગતની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લય કરનાર
ત્રણ દેવતાઓ.
અનુભવાનંદ, સોમદત્ત, શિવદત્ત, હરિદત્ત.....અત્રિના શિષ્યો.
ખીમો .....સગ્ગનો એક હજુરી.

સ્ત્રી પાત્રો.

અનસૂયા.....મહર્ષિ અત્રિનાં પત્ની.
નર્મદા.....એક બ્રાહ્મણની કન્યા, પાછળથી કૌશિકની સ્ત્રી.
સાવિત્રી
લક્ષ્મી
પાર્વતી } .....અક્ષા, વિષ્ણુ અને મહેશ્વરની વિભૂતિઓ.
લીલાવતી.....લક્ષ્મીનો દાસી.
પ્રજાવતી.....પાર્વતીની દાસી.
સુલોચના.....સાવિત્રીનો દાસી.
કંડવી... ..અનુભવાનંદની સ્ત્રી
ઝડી.....ખીમોની સ્ત્રી

એ સિવાય, રાગ, રાણી, કુંવરી, અપ્સરાઓ, ધ્વજાદિક દેવતાઓ,
મંત્રીઓ, સિપાહીઓ, ચોર, વગેરે.

મહાસતી

અનસૂયા નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ.

સૂત્રધાર-શ્રીવર ભૂમરહર, જગધર નટવર,
સેવક શિર કરધર, સાહ્ય થાઓ હલધર-શ્રી૦
જય જગદીશ તમ જશ દશ દિશ,
વંદુ શ્રી હરિ નામી શીશ;
યદુ કુલ કમલ દિનેશ શેષ ગુણુ ગાય,
સ્થાય ચિત્ત ચરણ ચરણ.
સેવક શિર કરધર -સાહ્ય,

સૂત્રધાર

નટી

આર્યાબાળાઓ.

}—

૨

ગોવિંદ કૃષ્ણ વિભુ ગિરિધારી, સુરજીધર કેશવ મુરારિ;
મંગલકર માધવ મદ હારી, પ્રજરાજ ગિહારી. બલહારી.
સંતાપ પાપ હરતા સુખ કરતા, ભવભય ભાંજન અભરણુ ભરતા;
જય સ્વામી, દિન વિશ્રામી, આનંદ કંઠ અંતર્યામી-ગોવિંદ.
શ્રીપતિ સર્વેશ્વર ગુણુ સાગર, નરસિંહ નરહરિ નટવર નાગર;
જહુપતિ જગજીવન સુન્દર ભવરકર જન મન સુખકારી-ગોવિંદ.

અનસૂયા—

૩

ત્રિજીવન પતિ તારનાર, બહાર કરો મા....રી,

(૬)

ઠહાર કરો મારી હરિ, થાઓ સાહ્યકા....રી-ત્રિભુવન
 દીનદયાળ શરણે જાળ, કિંકરીની દયો સંભાળ;
 પીડે છે પ્રાણીને પાપી દુષ્કાળ, પીવા મળે ન વારી-ત્રિભુવન
 ભૂલી ગઈ મમ દેહભાન, સ્વામીની સેવામાં લાગ્યું તાન;
 કયાંથી કરાવું હવે જળપાન, પતિને સેવનારી-ત્રિભુવન

નમઃદા—

૪

ભજું પ્રીતયકી આજુ હું મુગરિ,
 ભોગવવાને સ્વર્ગ સુખ (૨) આશ મારી-ભજું
 નથી મારું કંઈ માતે તાત લાઈ,
 મિથ્યા છે સર્વ જરતણી સગાઈ;
 સાચી એક અવનીમાંહો (૨) ભક્તિ તારી-ભજું
 રહી મોહી જા સંસાર સુખ જાણી,
 ભણ્યું સુણી અતપુરુષ તણી વાણી;
 બેસું કરીને ઠામ આવી (૨) શરણ તારી-ભજું

૫

નારદ—મન ભજ નારાયણ લાવે (૨)

ધન દોલત કંઈ કામ ન આવે-મન.
 અશરણ શરણ ભરણ અભરણ કષણ,
 જો મૂઠ અંતર લાવે;
 પાપ અમાપ પ્રલય હો જાવે,
 અક્ષર બામ સિધાવે-મન.

માંહિવ્ય, શિખરો—

૬

હાંહારે સંતો સંતસમાગમ મોટો-હાંહારે.
જેનો ત્રિભુવનમાં નહીં જોટો જોટારે-સંતો.
કરવો હરિભજન વ્યાપાર (૨)
જેમાં કદી ન આવે તોટો, તોટારે-સંતો.
જગમાં જાયું તે જાવનું (૨)
કરતા ખળ ખોરસો જોટો, જોટારે-સંતો.
ધરવું ધ્યાન હરિનું સાચું (૨)
એ વિષ્ણુ સઘજો ગરબડ જોટો, જોટારે-સંતો.

નર્મદા—

૭

મિથ્યા વાદ મૂકોને, ન્યૂનાધિક નથી રતિ ત્રણમાં કોઈ;
ઋષિપત્ની અનસૂયા, સમાન સતી નવ ત્રિભુવનમાં જોઈ.

ત્રિદેવી
દાસીઓ } —

૮

અજળ અજળ આ શું જાય!
ગજળ ગજળ નવ કળાય;
શું સંભળાય, મન મુંઝાય—અજળ.
કંચન કેમ કથીર કમાય!
હજડ માંહી એરંડો પૂજાય;
અ ર ર ર ર ર ચિત્ત ચીરાય—અજળ.

ત્રિદેવી—

૯

બહલાયું (૨) રથળ જે શાન્તિ પ્રસારી શોક સર્વ ટાળે;

તે નંદન વનનો શીતળ પવન પણ વહિ ધઈ ખાળે—ખદલાયું.
સાવિત્રી—જડશે પારસ વિણ પ્રયાસે,

મૂલ્ય તેનું કયમ અમૂલ્ય ધારે;

પાર્વતી—વસીયાં માનવદેવ અવાસે,

હીડાં કોઈ કાળે—ખદલાયું.

દાસીઓ—ધરો ધીરજ હૃદયે અમખાઈ,

ઘટશે ચિંતાથી ચતુરાઈ

ભોગવશે ચરસાઈ કેમ, જ્યાં સત્ય ધર્મ પાળે—ખદલાયું.

અનમુયા—

૧૦

ઋષિવર પદરજ શિર ધારી માયું હું—ઋષિ.

અંતર વાસ નિરંતર કરજે,

શણ્ણગત ભીડ ભય સૌ હરજે;

હરજી અરજી મારી લેજો ઉર ધારી માયું હું—ઋષિ.

સુમન સુગંધ રહિત જેમ સ્વામી,

વિરહે ગતિ મમ નિર્મળ નામી;

ઈન્દ્રિય સેવા ચરણ તણી મુખકારી માયું હું—ઋષિ.

અનુભવાનંદ—

૧૧

ભાળો ભાળો આ ભવની ભવાઈ—

ભાઈ ભાઈ, ભાળો ભાળો આ ભવની ભવાઈ;

સૌ નજરે નિહાળો, આ નારની નવાઈ—ભાળો.

લાડીને લાગ્યા અંધારના નિભાગ્યા,

એવા હીડા મેં લાળો સસરાના જમાઈ—ભાળો.

કડવી-૫-શુ,

આ તો પડે વાતે વાતે આડું,
કેમે કયું ચીથે ચઢે નહીં ગાડું;
કહો હવે વાંક કેનો એમાં ઠાડું !
“હું કહું વહ, ત્યારે એ કહે થડ”

જડયું જહાનું કે રોજ રોજ જાગતી લડાઇ-ભાળો

અનુભવાનંદ—જેને મળી સુધડ નાર, તેનો ધન્ય અવતાર
તરી ઉતરે ભવપાર, કરી સાચી કમાઇ-ભાળો.

અપ્સરાઓ—

૧૨

ખીલી રઢીઆળી (૨) ઋતુ વસંત
રે.....ચિતડું ચોરે,
ભૂલે લલનાઓ (૨) અંગનુ બાન
રે.....મહન જોરે;
વ્યાપે અનંગની આગ, હૃદયમાં
શાણી સાહેલી,
રસીયાને સંગ નહીં રંગ ઉછરંગે,
માંડયો મન્મથે મહાંજંગ શું છતાય.
ચૌવન જોળે વહી જાય !

રતિ—શ્વામી લેટે સુખ યાય;

અપ્સરાઓ—હી.....ક

નાથે દયાવી બાયમાં, આણી અંતર વહાલ;
કયું ચુંબન અતુરાઇથી, (પણ)જણાય લીના ગાલ.

રતિ—ખોટું !

અપ્સરાઓ—ત્યારે ?

રતિ—હેતે હસી ઉરાડીયું, હાલે હાલ ગુલાલ;
રજ ઉડી આંખે પડી, તેથી ભીંજયો ગાલ.

અપ્સરાઓ—છાની છાની છખીલી રહે છાની,
નથી એ વાત અમથી અજણી;
જાણી જાણી એ જાણી તને જાણી,
જણાય ત્યારે અપ્સરી એંધાણી.
તંખોળે મુખડાં ભરી, કીધું અધર રસપાન;
ખીતાં કે પાતાં ઢલ્યો, છે અંબરપર નિશાન.

રતિ—નાના-એમ નહીં !

અપ્સરાઓ—ત્યારે ?

રતિ—ભરી પીચકારી પ્રેમથી, કરી નિરધાર કમાન;
કેસુડાં રંગ છાંટીયાં, તેનું એજ નિશાન.

અપ્સરાઓ—હા, હા, હા, હવે સમજ્યાં;

રતિ—શું ?

અપ્સરાઓ—વસંત, વસંત, વસંત.—ખીલી ૦

૧૩

અનસૂયા—મેહમાન થયાં તમે મારાં,

અપ્સરાઓ—સ્વીકારશો, મેહમાની.

અનસૂયા—મેહમાન કરે મેહમાની, દુનિયા કહે લીવાની. (૧)

લક્ષ્મી—ધરી વસાબૂધણુ અંગે, (૨)

કરો રમત ગમત અમ સંગે; (૨)

રતિ—જુગીએ મહનના જંગે,

અપ્સરાઓ—સ્વીકારશે મેહમાની. (૨)

અનસૂયા—જેવી નીર વિનાની સરિતા, (૨)

તેવી વહાલા વિશ્વ વનિતા; (૨)

બીજી વ્યથા બધી મસ્તાની,

દુનિયા કહે દીવાની, (૨)

લક્ષ્મી—કંઠે ધરો કુસુમની માળા, (૨)

પહેરો નીલમ હાર રુપાળા; (૨)

શિર ઉપર મુગટ છોગાળા,

અપ્સરાઓ—સ્વીકારશે મેહમાની. (૨)

અનસૂયા—જેના પતિ વસે પરદેશે, (૨)

તેણે રહેવું સાઠે વેશે; (૨)

બીજી વ્યથા બધી મસ્તાની

દુનિયા કહે દીવાની. (૨)

અપ્સરાઓ— ૧૪

પરાધીન પરવશ થઈ રહેનાર,

પતિને પ્રભુ ગણી પૂજનાર;

નિરથક કાઠે નિજ અવતાર,

બળ્યો એ કંપર્તાનો વહેવાર. (૨)

અનસૂયા—શ્રીઓનો પતિ યકી દુદ્ધાર,

(૧૫)

પતિ રીઝવ્યે રીઝે કીરતાર;
કરો કેમ અવળા આમ વિચાર,
ઉજળો આર્ય તણો સંસાર.

(૨)

આસરાઓ—પુરુષને મન માન્યો અધિકાર,
નારનો ભાર નહિ તલભાર;
અધમ શુ' અભળાનો અવતાર,
ખળ્યો એ હંપતીનો વહેવાર.

અનસૂયા—સ્વામીના ભાગ્યને લોગવનાર,
નાવ નર ને તરવા ભવ પાર;
નથી કંઈ એ ઝોઝો અધિકાર,
ઉજળો આર્ય તણો સંસાર.

(૨)

આસરાઓ—દીપે છે બંનેથી ઘરઆર,
નથી ન્યૂનાધિક નર કે નાર;
છતાં કયમ નહીં સરખી હઠ્ઠદાર ?
ખળ્યો એ હંપતીનો વહેવાર.

(૨)

અનસૂયા—પુરુષનું પળમાં દિલ હરનાર,
ઠરાવી ગૃહિણી ગુણ ભંડાર;
સદા ધરની તે કુલ મુખત્યાર,
ઉજળો આર્ય તણો સંસાર.

આસરાઓ—સ્વાર્થી મળ્યા શાસ્ત્ર લખનાર,
નહીં કેઈ નાર પક્ષ કરનાર;

(૧૬)

જોઈ પાડયા પાસા પોખાર,
ખડ્યો એ દંપતીનો વહેવાર.

અનસૂયા—

૧૫

ચરણ કમળ તણી દાસી હું પતિના,
ચરણ કમળ તણી દાસી.
અરસ પરસ અમ પ્રેમ હૃદયનો,
રાખો અચળ અવિનાશી—હું પતિના.
સ્વપ્ને ન અન્ય પદાર્થ હું યાચું;
પતિ સેવા મમ દૈવત સાચું;
નાથ હૃદય રહો પ્રકાશી—હું પતિના.
ગુણ નિધિ ગુણિયણ શ્રીધર સ્વામી;
અંતરનું વર સ્થાન હું પામી;
માત્ર દરશ તણી પ્યાસી—હું પતિના.

અનસૂયા—

૧૬

નિહાળું અણચિંતવ્યો શું યોગ (૨)
ટળ્યો શું સ્વામીતણો વિયોગ.

કામ—ટળ્યો વિયોગ થયો સંયોગ

ભામિની ભોગવીયે રસ ભોગ,
તરસ્યો ભ્રમરો નાળુક નલિની, જરા ઉઘાડો પાંખ;
પાઓ અધર રસ પામરને, મમ ભણી ઠરાવી આંખ.

અનસૂયા—સમજી ઊઝાડું શું કહાવું (૨)

નાથ ઘટે નહીં તમને આવું (૨)

(૧૭)

કામ—ભલે મેળવ્યો જોગ ભામિની (૨)
લોગવીયે રસ લોગ—ભામિની.

સૂરદાસ— ૧૭

આંખ વિના અંધારું રે (૨)
સદાય મારે આંખ વિના અંધારું.
કોઈ કહેશે લાલ લીલું—
આ ધોળુંને આ પીળું;
મારે મન સઘળું કાળું કાળું રે (૨) સદાય.
કોઈને જગ લાગે સારું—
કોઈને લાગે નહારું;
મારે મન જીવતર આરું ખારું રે (૨) સદાય.

નારદ— ૧૮

અંતર્યામી (૨) જય સુંદર નટવર સુખકર ભયહારી.
મુક્તાશ્વ ચારો હંસ ચરે, બક સ્વાદતાલું અભિમાન ધરે;
કરી દ્વેષ વૃથા મદમાંતું ફરે, મદમાંતું ફરે—અંતર
ભલી કુંજે કુંજ બની સારી, ખટ પઠ શુંજર કરે ભારી;
વસે દાદર પાસ પણ નહીં ચારી, પણ નહીં ચારી—અંતર
શશિ શોભે તારા મંડળમાં, ધરે ધ્યાન કુસુમ રહીને જળમાં;
તપે ચક્રોર જઘ શાન્તિ સ્થળમાં, શાન્તિ સ્થળમાં—અંતર

દેવતાઓ— ૧૯

જય જય ત્રિશુવન ત્રાતા,

(૧૮)

જય હરિહર વિધાતા....આ.....
 મુર મુનિવર ગુણ ગાતા;
 પદ પાંદુજ રજ રહાતા—જય જય૦
 કચ્છાવતાર ધારી, મંદ્રાચળ તોળ્યો ભારી;
 વલોળ્યુ' સમુદ્ર વારિ, અવિચળ મુખદાતા—જયજય૦
 પરમાનંદ પૂરણ કામ, પુરુષોત્તમ પરમ ધામ;
 એક રૂપ અનેક નામ, શાન્તિ રસ પાતા—જયજય૦

અંક ૨ જો.

૨૦

ચોર—લીલાલહેર લીલાલહેર કરી માતાએ મહેર,
 માલ ભારે આવ્યોસે આજ હાથમાં;હો—
 માલ ભારે આવ્યોસે આજ હાથમાં.

ઐહિનુ' ટળ્યુ' હળ (૨)

હો ભારે સે જખ (૨)

ભીમડો } —હળીધીયા રહી હરવે હંગાથમાં, હો—
 મોતીઓ } —માલ ભારે આવ્યોસે આજ હાથમાં—લીલા૦

૨૧

નર્મદા—મન મોતીની માળ પરાવી, કંઠને કંઠે ધરાવું;
 પ્રિયતમ પ્રેમે મંદિર પધરાવું (૨)
 સત્ય ધર્મને નાજુક કંઠે નીલ મણિ જડિત જડાવું;

(૧૯)

પ્રિયતમ પ્રેમે મંદિર પધરાવું. (૨)

સ્નાન કરાવું પંચામૃત ઝાંગે ઘોળી,

તિલક બનાવું ત્રિકમને ચાંદન ઘોળી;

વસ્ત્ર નિત્ય વિધ વિધ પહેરાવું,

કરી દર્શન ચિત રહાવું—પ્રિયતમ પ્રેમે.

ખટ રસ લોજન પતિને જમાડી,

અવશેષ ખુશી થાઉં—પ્રિયતમ પ્રેમે.

ભરી ગંગાજળ નિર્મળ હાથથહી આરી,

પાન કરાવું પ્રિયતમને પ્રીતે વારિ;

પંખે ઢોળું પવન સ્વામીને,

ગુણ નિત્ય પતિના ગાઉં—પ્રિયતમ પ્રેમે.

૨૨

કૌશિક—વાહ બલે રાણી તું ભામા (૨)

નમંદા—જાઉં વારીવારી, રે બલિહારી તમે રામ હું રામા.

કૌશિક—ગુણિયલગોરી વેડ બહોરી (૨)

રખે હૃદયમાં રાખો ચોરી;

નમંદા—એ શું બોલો શ્યામ મારા (૨) હું તમારી શ્યામા—વાહ.

તીર્થ કરાવું કૃતાર્થ થાઉં (૨)

ગુણ તમારા હરનીશ ગાઉં;

સ્વામી મારા શા માટે મન, કરો વિચાર નકામા—વાહ

સૂરહાસ—

૨૩

ભગદે છવ સંભારને શ્રીહરિ, શક થઈ શું મુતો સોડ તાણી;

પોટલાં પાપનાં ખાંધીયાં સાથે નવ, જ્ઞાન વૈરાગ્યની વાત
જાણી— જાગરે.

દિવસે ચો, દિશ લખ્યો રાત નિદ્રા વિષે, સ્વપ્નમાં સાંભરે ખોટી માયા,
જન્મીને જીવનનો સાર બાણ્યો નહીં, નવઘડી એક જોવિંદગાયા.

મોહમાં રહી મર્યો, પ્રપંચમાં તું પર્યો,
મોઘો ચિંતામણિ એળે ખોયો;

વાર્થું કરતો નથી હાર્થું કરવું પડે,
અંતે પસ્તાઈ પસ્તાઈ રાયો—જાગરે.

૨૪

નર્મદા—મનમુખા માળી તન બાગે

ખીજ વાવો જે દિલ અહાય,

સુંદર ફળ લાળી ઇંદ્રવરણનાં ખાવા મન લલચાય.

કેઈ વાવે કેતકી કે કેવડો અંબેલી સારી,

કેઈ વાવે મોગરો ગુલાબ ગુલહજારી;

કેઈને બુધ લાગે પ્યારી,

જામુંદી કામણગારી;

વડલાને ડાળે નહીં ફળશે શ્રીફળ પછુ ટેટા ધાય, થાય—મન.

હિંગ હજાર છુપાવતાં, વાસ છુપાશે કેમ;

છાનાં પાપ અમાપની, છાપ પ્રકટશે એમ—મનમુખા.

૨૫

અનુભવાનંદ—હુનિયા દોરંગી શાને મનવા તું કરે શોકરે,

રંગેનારંગી તોપણ નારંગી કહે લોકરે-હાનયા.
વનજંગલ દાવાનળ સળગ્યો, નહીં ટીપે ખુઝાય (૨)
અંતર ઘાએ પેટ પાકયું ત્યાં, પાટો ક્યાં બંધાય;

સોમદત્ત—કહો ભાઈ પાટો ક્યાં બંધાય રે-હુનિયા.

અનુભવાનંદ—કુસારભના હુઃખનું વર્ણન બ્રહ્માથી નવ થાય (૨)
આપત્તિનું આલ કાટયું ત્યાં, થીંગડું ક્યાં દેવાય;

સોમદત્ત—કહો ભાઈ થીંગડું ક્યાં દેવાય રે-હુનિયા.

અનસૂયા—

૨૬

ગુણ તજે ન ગુણીજન હુઃખના ત્રાસે;
ધૈર્ય ધરી રહે સંકટ ફિલ હુલ્લાસે.
અંદન વૃક્ષ કુહાડેથી કાપે,
આવે સુવાસ તપે જેમ તાપે;
ખેડેની વહાલી મારી, જોને વિચારી—ગુણ તજે.

નમંદા—શાપ ઋષિનો વૃથા નવ કહાવે,
દેવ પતિ મારા સ્વર્ગે સીધાવે;

અનસૂયા—ખેડેની વહાલી મારી, જોને તું વિચારી;

નમંદા—થારો અનર્થ મહા સતી સૂર્ય પ્રકાશે.

અનસૂયા.....ગુણ તજે.

૨૭

સૂરદાસ—વાહરે વાહ વાહરે વાહ શાણી સુખણ,
સૃષ્ટિ તણાં કરું શાંશાં વખાણ—વાહરે.

નમંદા—ધીરા ધીરા નવ થાઓ અધીરા,
ઓ સ્વામી મારા તમે જીવન પ્રાણુ—વાહરે.

સૂરદાસ—આ શું ?

નમંદા.....જુ'પડી.

સૂરદાસ.....આ શું ?

નમંદા.....ઝાડ.

સૂરદાસ—આ શું ?

નમંદા.....નદી.

સૂરદાસ.....આ શું ?

નમંદા.....પેહાડ.

અનસૂયા—ધર્મ તણી વહારે ધાઓ સીધાઓ મુપાર્ગે—
સદા રેથી થાઓ કલ્યાણ.

સૂરદાસ—વાહરે વાહ વાહરે વાહ શાણી મુખણ.

સર્વ— ૨૮

જય જય જય પરમઉદાર કીધો ઉપકાર દાસ યશ ગાયે.
મહા સતી ભગવતી દીનદયાળી,
બીરદ પાળીયું તે બીરદાળી;
પતિતપાવની ત્રિપતવિદારિની, સેવકને યષ્ઠ સાદો-કીધો.
કરી ભાવે કરુણા કલ્યાણી,
જગદંબા જગમાં વખણાણી;
તજશક્તિ ત્રિભુવનમાં ભણી, ભણીભણી ભાગે પાયે-કીધો.

કડવી—

૨૯

નરવિષ્ણુ જગમાં નારતણી, કીમત કોડી કહાવે;
 હલકું લોહી ગણી અગળતું, વડાં આગચઢાવે—નાર.
 વહાલાં પણ વેરી યહ જોને, જોગ ફાવે તેમ બોલે;
 કંથ વિનાની કામિનીનું, જીવતર તરણા તોલે—નાર.
 કુક કપટની ભરી કુલટાણે, લાલચ દહ લલચાવે;
 ભવરણમાં ભરથાર વિના, લામાની લાજ લુટાવે—નાર.

કુંવરી—

૩૦

મારે મેઢે મનાવી રાજ્ય કહેવરાવી,
 કલાવી પટાવી પૂછો શું તમે (૧)
 કુલ સુગંધીવાળા કડાં રંગે રૂપાળાં;
 તેની મીઠી સુગંધી કોને ના ગમે (૨) મારે.
 લીલાં પીળાં જડ પાન, ઉપર પાંખી કરે ગાન;
 રોજ કાને સાંભળવાં કોને ના ગમે (૨)

નમંદા—વાહ કેવી છે શાણી બોલે મધુર લાણી;
 ઢાહી ડમરીના બોલ મારા મનમાં રંગે—મારે.

કુંવરી—

૩૧

આહો જો તમે નરેશ દેશને કરવા આળાદાન ૨
 પ્રથમ પગથીયું દ્વાથ કરી દ્યો, ઘો માતાને જ્ઞાન—આહો.
 હોય જો માતાઓ ગુણવાન,
 ઉછેરી રૂઢી રીતે મતાન;

કરાવી જ્ઞાન સુધારસ પાન—દેશને.

કેળવણી વિણ નીલમને, માણેક પત્થર કહેવાય;

કેળવણીથી વિષ હળાહળ, પણ અમૃત થઈ જાય.

નથી જ્યાં સુધી સુશિક્ષિત નાર,

કહાવે અર્ધ દગ્ધ સંસાર;

વ્યર્થ તે વિના પ્રયત્ન હજાર—દેશને.

ખીમો—

૩૨

હાંરે મારે આજની ઘડી તે રજીયામણી,

જઈને આખા ગામમાં આશુ વધામણી,

વધામણી છરે—આજની.

રુડકી—જેશ કહેતાં જેથી જાઉં, ને ઉઠ કહેતાં ઉઠું,

ખીમો—જેજે વળતી ફરી જતી, તું રજો બોલતી જુડું,

રુડકી—ખાત્રી ના પડતી હોય તે કહી જુઓ,

ખીમો—એમ ?

રુડકી—હા.

ખીમો—એસી જા, ઉભી થા, એસી જા, ઉભી થા; ઉભી થા—

કેમ કેવી બૂલી ?

રુડકી—બૂલી, બૂલી; સત્તરવાર બૂલી દ્યો થયું ?

ખીમો—.....હાંરે.

પુરુષ, પ્રકૃતિ—

૩૩

અહો અક્ષનાદ ગાજે, શો અક્ષનાદ ગાજે;

(૨૫)

રુડો રાસ રચ્યો આજે બ્રહ્માંડમાં.
 અનેક રૂપે રાચીએ અનંત કોટી અંડમાં—શેા.
 બીજ રૂપે રહી જ્યાંમાં, પીયે ભૂમિરસ સાર;
 ભૂતજ દળે ઉડા જળે, પશુ વસીએ નિરધાર.
 દેહ ભૂત માંહી દેવરૂપે મનાઇએ,
 તેજ માંહી તત્ત્વ બની તેજમાં સમાઇએ;
 શૂન્ય માંહી શબ્દે છવાઇએ—શેા બ્રહ્મ.
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં, સ્થળ એવું નહી કાઈ;
 કરીએ કીડા નય અમે; અણુમાં પણ અણુ હોય.
 અનેક રૂપે રાચીએ અનંત કોટી અંડમાં—શેા.

લક્ષ્મી—

૩૪

પ્રિયતમ ન હોય પ્રીતની રીત (૨.)
 વાલમજી તરુવરપર સુંદર, હું વિંટલાઈ વેલી;
 મોહનજી મુખ મચકોટી, તરકોટો આ મદ વેલી—પ્રિય.
 દ્રોણાયજીપર વાસવસીને, રાજે રહી હું ઉદાસી;
 પીટે તૃષા સરવર ત્રટ પાસે, ઘટ ઘટ પ્રકટ પ્રવાસી—પ્રિય.

૩૫

લક્ષ્મી—ઠીક સુકિત સાધી, મુનિરાજ પાર પામવા;

નારદ—નહીં સમર્થ કેઈ, શાકતભાવિને લમાવવા.

લક્ષ્મી—અગમ નિગમ ઝલુની માયા,

પાર્વતી—નિહાળી ધંદ્ર સુનીંદ્ર લોભાયા;

સાવિત્રી—મોહિની પે અસુર ઠગાયા,
લક્ષ્મી—તો લોળી ભામાના ભાર શા-કીક.

૩૬

વંત્રી—ગણું ધણીને મનથી ગાંડુ,
રોયો પીટયો કહીને ભાંડુ;
છોરું મારાં રડતાં છાંડુ—મારું મુગો માર;
ગોલો ધરતું કામ કરે, હું ફરવાની ધર બહાર

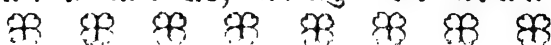
વંત્રી ૨ છ—હું ધણી જાય ત્યાં જાઉં,
ધણી ખાય તે ખાઉં;
જો ડહો થઈ અટકાવે, તો વઢવા સામી ધાઉં,
સરખા હજ્જ છે બંનેના, શાને નરના ગુણ જાઉં.

વંત્રી ૩ છ—પતિ મરે તો પરણું જીજે,
ના ફાવે તો કરવો ત્રીજે;
ધણી વિના નવ ઘડી રહું, કહાવું નિત્ય સઘવા નાર.
રાંડ જની રહેવું ધર ખુણું, નહીં મુજને ગમનાર.

વંત્રી ૪ થી—કંઈ નથી જાણેડી નાર,
ઉપાટે ધરને ભાર;

કોણ કુટે મહેનત મળુરી, પતિની રહી તાબેદાર,
જનસમાજમાં ભાગ લઈ, ભરખાવું મમ ભરથાર.

અનસૂયા—

૩૭

મારે મંદિરે પધારો યોગીરાજ મહારાજ,
 ભોજન કરાવું મન ભાવતાં.
 ઘેબર ઘારી જલેખી શીરો મુખડી,
 મોતીચુર ને મેંસુર ભાગે ભુખડી;
 તથા તતખીરે કાચરી વડી તમ કાજ-ભોજન
 નેહો નીપજાવું શાક ભાત ભાતનાં,
 રુડાં રાઈતાં બનાવું જાત જાતનાં;
 અતિ ભુગતીથી પીરમું પ્રીતે ધરી બાજ-ભોજન

કડવી—

૩૮

લીધો આજ સંસારનો સાર જાણી,
 પૂજું હું પતિને પ્રભુજી પ્રમાણી—લીધો.
 ફટ ફટ ફટ જે કુવડને, નહીં ંહાલો ભરથાર;
 નફટ નફટ હતભાગ્યણી, કહાવે કુલ અંબાર.
 પતિવિશ્વ સ્ત્રીનું જીવન ધુળધાણી (૨) લીધો

અનસૂયા—

૩૯

બોલો બોલો દિલ વિચારી (૨)
 આ શું વિપરીત વાત ઉચ્ચારી-બોલો
 કાંટાની કુંજમાં દેખીને દોડી,
 લોભાઈ શીઠ લેવા જાઓ દોડી;
 નૌતન નીતિના પંથને છોડી,
 પામશે વેદના જ્ઞાણી-બોલો

અનસૂયા—

૪૦

વાલમજી વહેલા વળજેરે, પાયે પડું છું;
 હાસીપર અઢળક ઢળજેરે, પાયે પડું છું.
 પ્રિયતમ મારે શિરે, રાંકટ નભ છાયું (૨)
 પરાણાએ વિષ પાયુંરે, વિષ પાયુંરે—પાયે પડું છું.
 શિયળ ધન મારું, મોહન જો હુંટાશે (૨)
 ઝુરી ઝુરી જીવડો આ જાશે, જીવડો જાશેરે—પાયે પડું છું,

અંક ૩ જો.

દેવતાઓ }
 અસરાઓ }

૪૧

થાઓ સુરવર વિજય જય,
 ગાઓ મધનીસા જાળવો;
 ગસાનીધની—થાઓ સુરવર.
 અવિચળ—કીર્તિ જાઓ,
 સુખ પાઓ—દુઃખ વાઓ;
 શોક સવળા વિરાઓ—થાઓ.
 ધા ધા ખીન્તા ધાકડાંગતક ગીનતર તરકીટ.
 ધધીગન ધીત્તા ધા ધા (૩)
 સાસા ગગ મમ ધધ,
 સાનીધ સાનીધ ગમ ધમગ ધમગ મગ;

(૨૯)

નીધમગ સાનીધની—થાઓ.

છાછા છુમ છુમ છનનન છનન,

છુમક છુમક છુમ છનનન છીક છીક છાછા (૩) થાઓ

નારદ—

૪૨

મનવા મત કરતું અભિમાન.

મૂરખ બીજ કહવાં છે મદનાં;

સમજ સમજ નાદાત-મનવા.

સાગર નીર ખારું મદ લોલો, (૨)

ધર શ્રીધરનું ધ્યાન-મનવા.

નારદ—

૪૩

નહીં ચીજ કોઈગણી, ગરજ સમ નહીં ચીજ કોઈ ગણી;

માનવતાનિજ માન મૂકી, દુરમનને પડતાં ઢળી-ગરજ.

પાર્વતી-બળીયા પણ નિર્બળને નમતા, રાય રંક ઘર જાય;

સાવિત્રી-સોંધું પણ મોંધું થઇ જોસે, કળા શકાય ન કળી-

ગરજ.

લક્ષ્મી—સમયાધીન થઇ જેર હજાહજ, પીવું અમૃત ગણી;

નારદ—જઇ મહાસતીને શીષ નમાયો, જાય આપદા ટળી-

ગરજ.

કુંવરી—

૪૪

હાલો હાલો મારા ભાઈને હાલો હાલો,

હલુહલુ હાલો (૨) હલુહલુ-હાં હાં હાં-હાલો હાલો.

સુંદર સોનાને પારણે પોઢાડું, ઓઢાડું, મલમલ ચીર,
રમકડે હું રમાડું છાના, છાનાં મારા વીરરે;
છાના છાના મારા વીરરે-હલુલુલુ-હાંહાંહાં-હાલો હાલો.

કુલની ટોપીને કુલના વાગા, આંગણે વેરુ કુલ,
અંદરવા શુધી કુલના બાંધું, મૂખાવું મોતીની ઝુલરે;
માંહી મૂખાવું મોતીની ઝુલરે-હલુલુલુ-હાંહાંહાં-હાલો હાલો.

કુંવરી—

૪૫

જુઓ જુઓને માજી આતે શું કહેવાય,
ભાઇના મુખમાંહી આ શું દેખાય-જુઓ.
ઓ બાપરે મને લાગે છે પહીક, ઓ બાપરે.

અનસૂયા—

શાને પહીવરાવે બાળા, મૂકેને હવે આળા,
થઈ ઠાઠા, ઓ બાપા હવે ના રહેવાય-જુઓજુઓ.

૪૬

કુંવરી—આજ સુધી ઘાત્રી હુંતો બોલાવી બોલાવી,
હવે શું હસો છો ભાઈ મુખ મલકાવી.
કહો ને શી કીટી નવાઈ (૨)

જાણી તમારી ઠગાઈ

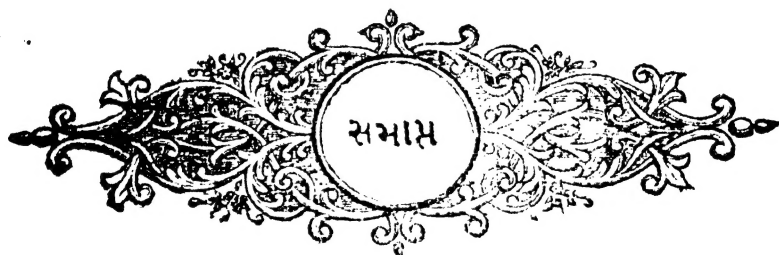
ડાઠ નાજીક ડગમગ ડોલાવી ડોલાવી, હવે શું

હસોછો ભાઈ-આજ.

સર્વે—

૪૭

ગાવો સર્વે મળી આજે આનંદે ગુણ ગામી.
 શિર નામી જય અવિચળ ધામી—સ્વામી.
 મહિમા ત્રિભુવનમાં ઝળઝળ ઝળકે અવિરામી—ગાવો.
 હે સતી સેવો પ્રીતે શાણી—પ્રેમે પતિને,
 રૂઢી રીતે પ્રભુજી જાણી,
 મૃદુ મૃદુ જાણી મુખ વાણી
 સુખમાં, દુઃખમાં સાથે રહીને,
 જાણી અંતરના વિશ્રામી—ગાવો.

જાહેર ખર્ચ

નીચેનાં પુસ્તકો મોરળી નાટક કંપનીનો જ્યાં મુકામ હોય
લાંચી, તથા મુંબઈમાં શુક્રસેત્ર એન. એમ. ત્રિપાઠીની કંપની
ઠે. કાળજાદેવો રોડ અને અમદાવાદમાં શુક્રસેત્ર મહાદેવ
રામચંદ્ર જગજીવની દુકાનેથી તથા વડોદરામાં શુક્રસેત્ર મોહનલાલ
મનસુખરામ ઠે. લહેરીપુર દરવાજા પાસેની દુકાનેથી રોકડી
કીમત મોકલો અગર વેલ્યુએબલ પાર્સલથી મંગાવી લેવાં

ભટ્ટરિનાટકમોટું(સચિત્ર ૧-૮-૦	સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦
સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦	જગદેવપરમાર નાટક મોટું ૧-૦-૦
મુકન્યા સાચિત્ર નાટક મોટું	સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦
(સચિત્ર) ૧-૮-૦	ચંદ્રહાસ નાટક મોટું ૧-૦-૦
સદર નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦	સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦
સતી અનસુયા નાટક મોટું	કંસલક્ષ્મી નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
(સચિત્ર) ૧-૪-૦	વીરબાળા નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦	દેવયાની નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
ચાંપરાજ નાટક મોટું... ૧-૦-૦	રાજતરંગનાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦	વિશુદ્ધ વિજયનાં ગાયન ૦-૨-૦
રાજકહેલી નાટક મોટું ૧-૦-૦	રમારણજીતનાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
સદર ગાયન... .. ૦-૨-૦	મહાલક્ષ્મી નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
રાજસિંહ નાટક મોટું... ૧-૦-૦	અંબરીષ નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
સદર ગાયન... .. ૦-૦-૦	અંતર જનનાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦
ત્રિપારાજ નાટક મોટું ૧-૦-૦	શુદ્ધદેવ નાટકનાં ગાયન ૦-૨-૦

